

4

2024

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

İT VƏ ONUN SAHİBİ

(Başqırd xalq nağılı)

Bir vaxtlar it tək yaşayırdı. Tənhalıq onu bezdirmişdi. Həm də tək yaşamaq çətin və qorxulu idi. Ona görə it özünə arxa, dayaq ola biləcək bir sahib axtarırdı.

Bir dəfə o, göz işlədikcə uzanan ciğirlə getməyə başladı. Tənhalıq onu elə bezdirmişdi ki, təbiətin gözəlliyi də iti ovundura bilmirdi. Heç hara gedəcəyini də

bilmir, ancaq dayanmadan yol gedirdi. Bu münvalla it az getdi, üz getdi, dərə-tərə, düz getdi, axır ki, gəlib bir çayın sahilinə çıxdı. Çaydan necə keçəcəyini düşünərkən yekə, vahiməli bir canavara rast gəldi. Əvvəlcə qorxdu, sonra özünü toplayıb yaxına getdi. Ürəyindən keçirdi ki, kaş mənim belə bir sahibim olaydı.

İt canavara yaxınlaşıb ədəb-ərkanla onu salamladı:

-Günaydın, ey bu səhraların ən güclü heyvanı.

Canavar dişlərini şaqquldada-şaqquldada ondan soruşdu:

- Sən kimsən və nə axtarırsan?

- Mən sahibsiz bir itəm. Razi olsan səninlə birlikdə yaşayardım.

Canavar razılaştı. Onlar bir-birlərinə qoşulub getməyə başladılar. Birdən canavar qulaqlarını şəkleyib dayandı və həyəcanlı səslə dedi:

- Tez ol qaçaq, yoxsa ayı gəlib ikimizi də parçalayacaq.

Canavarın qorxaq olduğunu gören it ona qoşulub qaçmadı, sevinə-sevinə ayının yanına gedib dedi:

- Günaydın, Ayı qardaş!

Ayı donquldandı:

- Sən kimsən, məndən nə istəyirsən?

- Mən sahibsiz bir itəm. İstəyirəm

sən mənim sahibim olasan.

Ayı razılaştı. Onlar bir-birlərinə qoşulub getməyə başladılar. Elə bir az getmişdilər ki, Ayı vahimə içində dedi:

- Tez ol gəl qaçaq, yoxsa Şir gəlib ikimizi də parçalayıb yeyəcək.

Ayı qaçıb meşəyə getdi. İt isə dayanıb Şiri gözlədi. Şir nərildəyə-nəriləyə ona sarı gələndə it quyruğunu bulaya-bulaya onun qarşısına qaçdı və yaltaqlanaraq dedi:

- Salam, ey meşələr sultanı. Mən istəyirəm ki, yer üzünün ən güclü heyvanı mənim sahibimə çevrilsin. Çox şükür ki, axtarıb səni tapdım. Mənim sahibim olsan, özümü dünyanın ən xoşbəxt heyvanı hesab edər, qorxusuz-hürkümsüz yaşayardım.

İtin yaltaqlanması Şirin xoşuna gəldiyi üçün onun sahibi olmağa razılıq verdi. Onlar birlikdə yol getməyə başladılar. Birdən Şir qorxa-qorxa nəriləyib dedi:

- Tez ol qaçaq.

İt təəccübləndi. Dedi ki, mənim ağam, yer üzündə səndən güclü kim var ki, ondan qorxaq?

Şir kəkələyə-kəkələyə dedi:

- Görmürsən, uzaqdan bir adam gəlir. Gəl qaçıb canımızı qurtaraq. Yoxsa ikimizi də öldürəcək.

Şir qaçıb getdi. İt onun arxasınca baxa-baxa öz-özünə dedi:

- Sənə güvəndiyim dağlar, sən də qar yağarmış!

İt qaça-qaça, quyruğunu bulaya-bulaya İnsanın yanına getdi. Dedi ki, mən bir sahibsiz itəm. Əgər mənim sahibim olmağa razılaşsan, söz verirəm ki, ömrüm boyu sənə sədaqətlə xidmət edəcəyəm.

İnsan nəvazişlə itin başını tumarladı. Ona yal bişirib verdi, ac qarnını doydurdu. Həyətinə it üçün bir dam da tikdi.

İt özünə qorxmaz, ağıllı, mehriban, qayğıkeş bir sahib tapdığı üçün çox sevindi. Başa düşdü ki, dünyada insandan güclü canlı yox imiş.

İt o vaxtdan insana sədaqətlə xidmət edir.

Tərcümə edib uşaqlar üçün işləyən: R.Y.Əliyev